

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicorum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FÉRENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: Rotter L., Weisz H. és Krausz V. tözsdéjében.

Párt-alakulások.

Alig volt Magyarországon öt év előtt választás, a mely oly nemes lelkesedéssel és a járthivek oly önzetlen önfeláldozásával ment volna végbe, mint Kalocsay Alán megválasztása. Az erő és erőszak, a hatalom és kétségbeesés: hiába forrtak össze megdöntésére. A zászlót büszkén lobogtatta a szellő és Fejérvár népe büszke lehetett a kivívott diadalra.

Kettőt kell figyelembe vennünk, ha a győzelem alapjait keressük. Az egyik a keresztény, a másik a függetlenségi eszme. A mily lelkesedéssel csüng Fejé vár népe a mult idők csodás ábrándján, a 48-as idők hazafias törekvésein, ép oly szilárd és szent az ő kitarása a keresztény elvek mellett, melyekért akár életét adni kész.

Nem tudjuk és nem akarjuk kutatni, hogy mi volt az, a mit Kalocsay Alán személyében ellenszenvesnek, türethetlenné találta egyesek, de tény az és senki el nem vitathatja, hogy Kalocsay Alán személyét magának a pártnak egyes vezetői igyekeztek a népszerűtlenség lehetőlen varázásával körül venni. Maga, a párt organuma, a mely természetesen ápolni volna hivatva a függetlenségi eszméket, már Kalocsay megválasztása után néhány

hónapra zinte raffinnált módon kereste az eszközöket, melyekkel a népszere képviselőt a nép szívében befekenni hesse. Mondják, hogy a sértett ambíció kerest magának ily különös elégtételt.

Annyi bizonyos, hogy még a különöségek között is ritkítja az ilyesmi párját és ily boszura csak a nagyon különösen sértett önérzet lehet képes.

Ha valaki kutatni akarja az okokat, a melyek miatt Kalocsay Alán tevékenységének szárnya szegődött, részben itt találhatja meg. Mert bárki legyen az, ha az ellenszenvesnek oly óriási mértékét látja maga ellen nyilvánulni, az bizonyára nem fog sok kedvet találni, mely őt ambícióra serkentse. Természetes, hogy ezt csak részben ismerhetjük el Kalocsay Alán képviselői működésében való csalódásunk indokának.

Annyit azonban vizsgálódó szemmel szintén észrevehettünk, hogy magának a függetlenségi párt vezetőségének a keresztény eszméknek olytán hangoztatása, a hogyan azt Kalocsay Alán programjába vette, nem volt inyére. Erre mutat legalább is a függetlenségi párt organumának az a folyton hánytorgatott elve, hogy vallásfelekezeti motívumok kizárandók a pártból, a mi természetesen egy-

értelmű a szenvedő türessel. Mert ha a Kossuth-párt, a kormánypárt a katolikusok jogait támadva szövetkeztek a multban, azt hisszük, hogy nekünk katolikusoknak is van jogunk magunkat védelmezni ellenük és nem állhat a szerepünk abból, hogy a hátunkat tartjuk az ütlegek elé.

Manndorff Géza báró jelöltségét elég szerencsésnek tartjuk egy a függetlenségi párt, valamint az esetleg egyesülő ellenzék részéről. Ugron programját fogadta el, eddigi szereplése reményt nyújt arra néve, hogy a katolikus egyház jogai benne nem támadójukat, hanem védőjüket fogják találni.

Minden a függetlenségi párt vezetőségétől függ. Ha nem fogják megakadályozni Manndorff bárót abban, hogy a keresztény elvek védelmét programjába vegye, ha nem fognak arra törekedni, hogy csupán passzív szemlélője kívánjon lenni a katolikus egyház körül esetleg folyó harcoknak, számíthatnak rá, hogy az egész ellenzék egyesülve fogja őt támogatni s az az ellenszenv, a mely a kormánypártot egyes napkeleti ifiurak hepciáskodása révén körülövezi, a keresztény elvű nép segítségével diadalra fogja vezetni a Manndorff Géza báró zászlaját.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Harminc forint.

— Nem azok a nyomorultak — mondá komoly hangon a főnök — akik számlán alszanak, száraz kenyeret esznek, vizen élnek, hanem azok, akik uraskodnak és nincs miből. Az ilyen urhatnomság aztán így végződik, tessék . . . és rámutat egy íróasztalra, mely mellett senki sem ül.

— Ezek a nyomorultak uraim, ezek!

A főnök még morgott, egyet-kettőt köhintett és bement a szobájába. Ott magára zárta az ajtót, egy nagy csomó írást vett elő s azokat vizsgálta. Minden egyes lapot, amit a kezébe vett, előbb a világosság felé tartott, nincs-e rajta kaparás, vagy javítás a számok körül. Azután számolni kezdett. Összeadott, kivont, meg újra összeadott. Ha valami eredményhez jutott, mindig rázta a fejét, mert nem talált hibát.

Egyszerre az egyik számadánál ráakadt arra, amit keresett. Ötször is átánna számolt, mindig csak egy eredményt kapott.

— Harminc forint . . . harminc forint . . .

Kicsinylette ez összeget, nem bírta észszel felfogni, hogy valaki csak harminc forintot sikerkasszon. Tovább számolt, de hiába, a numerus nem nőtt. Egy ideig még írka-firkált, azután elővett egy nagy iv miniszter papirozt és tisztelettel jelentette a tekintetes igazgatóságnak, hogy Barna Gábor harminc forintot sikerkasszott s ma reggel nyomtalanul eltűnt lakásáról.

Ezalatt persze odakint a hivatalban nem dolgoztak. Kisebb-nagyobb csoportokba verődve tárgyalták Barna esetét.

Bolond a főnök, ha azt mondja, hogy Barna uraskodott. Beteg, özvegy édes anyját tartotta szegény abból a rongyos negyven forint fizetéséből, amiből az öreg még minduntalan lefogott . . .

A főnök bejött s látta, hogy a hivatalnokok nem dolgoznak, rájuk szólt:

— Ne kaszinózzunk urak! Barna úgy is leül majd a magáét, önköped dolgozzanak, mert van mit dolgozni, dolgozni.

A hivatalnokok elszédedtek és kiki a maga asztalához ült és dolgozott; a főnök pedig behívatta a szolgát, odaadta neki a jelentést, hogy tegye az igazgató ur asztalára. Mikor a szolga visszajött, jelentette a főnöknek, hogy egy nő akar vele beszélni.

— Mit akar? küldje be!

Bement a szobájába, alig pár perccel később belépett a bejelentett hölgy. Lassan félve lépett közelebb; a főnök asztalánál állt és nyájasan kérdezte:

— Mivel szolgálhatok?

— Nagyságos ur, én Szende Aranka vagyok, Barna Gábor . . . Nem fejezhettem be szavait, mert a főnök kihívó arccal elébe vágott:

— Szeretője!

A leány megrázkodott, két ajkát összeszorította, szeméből pataként törtek elő a visszaszorított könyvek.

— Nem, főnök ur, a jegyese vagyok.

— Tudom, tudom, ócska fogás, ezt mindenki így mondja.

— Hallgasson meg . . .

— Mit akarhat mondani, nincs semmi mondani valója, vagy mi lehet az?

— Gábor küldött ide.

— Magánál van?

— Nálam.

A főnök leült az asztalhoz, papírt, írónt vett elő:

— Mi a neve?

— Szende Aranka.

— Kinél lakik?

— Egyedül lakom.

— Persze, persze. Van még egyéb foglalkozása is?

— Varrónó vagyok.

Aranka megmondta lakását. A főnök mindent felírt, a mit a leány mondott és becsengette a szolgát.

— Itt van e lakáscím mondja a szolgának. — E hölgy szives volt tudomásomra juttatni, hol rejtőzik Barna Gábor, vigye e címet a rendőrséghez.

A leány felsikoltott, odavetette magát a főnök lábái elé, sirt, rimázkodott:

— Ne tegye meg, nagyságos ur kérem, ne tegye meg. Hallgassa meg, miért jöttem, kérem, könyörgöm . . .

A főnök, a szigeru, a hajthatatlan főnök, a földön kuporgó leány feje fölött adta át a szolgának az írást s intett neki, hogy menjen.

— Keljen fel a földről — szólt a leánynak. — Keljen fel, tudom azért jött hozzám, hogy könyörögjön azért az emberért, azért a sikerkasszóért. Sajnálom, nem tehetek semmit. Keljen fel!

A leány felkelt és remegő hangon beszélt a főnökhez:

— Nagyságos ur!

Hangja elcsuklott, ha elfogta a zokogás és megfogódzott az íróasztalra, hogy el ne essék. A főnök pedig mintha ügyet sem vetne az előtte remegő leányra, folytatta munkáját.

Választások.

Fejérvár képe vasárnap óta derült és élénk. A mit oly sokán várva-vártak, immár megvan: **Manndorff Géza** báró elfogadta a jelöltséget s így felvette a harcot Zichy Jenővel szemben. És bár a Zichy-párt már hatalmas akciót fejtett ki, Manndorff megválasztását biztosra veszik, de csak egy esetben: ha t. i. programjának bázisát erősen keresztény alapokra fekteti. Mert hiába, az ő koronázó város polgárai még mindig keresztények s ezt a vonást erősen kidomborodva akarják látni annál a férfinál, a ki a képviselő-rikkben az országában megjelenik. Lényeges dolog tehát a jelen körülmények közepette, vajjon nyújt-e Manndorff báró megtartandó programbeszédében kellő garanciát arra, hogy jövő szereplésében azok is bizzanak, a kik a *keresztény álláspontot a képviselői munkásság kardinális pontjainak tekintik*. Mindenesetre feszült figyelem fogja kísérni nyilatkozatát az egyházpolitikai törvényekről, kath. autonomiáról, az egyetemi alap, kath. vallásalap hovatartozásáról. E két dékben elvi meggyőződéséről férfiasan nyilatkozni kötelessége leendő, a minék mellőzése kétségben hagyná a választók legnagyobb részét s távolmaradásra kényszerítene azokat, a kik nélkülözhetlennek tartják a politikában a keresztény elvek érvényesülését.

Hogy ezt remélik *Manndorff Géza* bárótól, a ki ma már a 48-as függetlenségi pártnak kiáltott jelöltje, azt mindennél jobban bizonyítja a vasárnapi pártterkezetlen előlegezett lelkes bizalom, melylyel a sokáig habozó jelöltet meggyőzték s reményt öntöttek belé a független lobogónak győzelemre viteléhez. Egyszerre megmozdult a város s csupa szív és lelkesedés volt minden ember. Dobverés nélkül, egyszeri felhívásra mintegy 2000 ember vette ostrom alá a Ponty vendéglőt, hogy megnyilatkozzék s hallja Manndorff báró nyilatkozatát.

Délután 4 óra tájban a százás bizottság ülésén dr. *Saára Gyula* elnök publikálta az eddigi eljárás eredményét, mely szerint Manndorff báró a jelöltséget nem hajlandó elfogadni. Indítványozza azonban, hogy innen a párt kebeléből egy küldöttség ajánlja fel a mandátumot s kísérelje meg a jelölt beleegyezésének kieszközlését. Leirhatlan volt a lelkesedés. Megalakult

— Nagyságos uram, azért jöttem csak . . . Gábor nálam van, bevallott mindent. Nem tehetett másképp. Anyja beteg, nagyon beteg, mozdulni sem képes, neki gyógyszer és orvos kellett. Azután meg Gábornak is kell élni s oly kevés volt a fizetése. Ha elsején hazahozta a fizetését, a fele rögtön elment orvosra, meg patikára és alig maradt husz forint a konyhára, ruhára és mosásra kettőjüknek. Hát lehet úgy élni? Kénytelen volt ahhoz a pénzhez hozzányulni.

Letörölte zsebkendőjével lepergett könnyeit s folytató:

— Ez az Isten büntetése, mi szeretjük egymást, megbeszéltek, ha az öreg asszony meghal, egymásé leszünk . . .

A főnök megemta már a leány egyhangú kesereveit hallgatni és rászólt, hogy ő nem vizsgáló bíró, ezeket mondja el Barna annak, talán segít egy kicsit rajta és rövidebb időre fogják becsukni; aztán hozzátette:

— Ha van valami fontos közlendője, szóljon gyorsan, nem szeretek időt lopni.

— Igenis van valami fontos mondani valóm. Meg akarom Gábort menteni.

A főnök ur összeráncolta homlokát s úgy nézett a leányra.

— Gábor azt mondja, hogy az egész pénz, amit innen elvitt, csak harminc forint. Nekem van egy kis megtakarított pénzem, a mit a varrásból szereztem és arra kuporgattam, hogy egy uj

nyomban a küldöttség s utjukon kísérte őket mintegy 300 szavazó dr. *Saára ügyvéd* lakásáig, a hol Manndorff tartózkodott. A báró mérlegelve a helyzetet, tekintettel főleg ama körülményre, hogy a Zichy-párt már a városban nagy akciót fejtett ki, hajthatatlan maradt s a jelöltséget nem vállalta el, megtett azonban annyit, hogy elment a küldöttséggel a »Ponty« vendéglőbe, hogy ezt ő maga adja ezt a lelkes nép tudtára. Megjelenésekor a lelkesedés tetőpontjára hágott. Szűnni nem akaró élénzés, taps fogadta, mely kísérte beszéde fonálán is.

Belépésekor dr. *Saára Gyula* pártelnök üdvözölte s ujjal kérte a jelöltség elfogadására. Manndorff báró kellemes megjelenésű, ügyes, jó szónok, nyíltszívű magyar ember, legalább ezt a benyomást tette hallgatóira első fellépése alkalmával. Kijelentette, hogy a kristály tiszta függetlenségi elvek harcosa; ezért küzdött, küzd és fog is küzdeni. Gyengének tartja a saját személyét ily nagy hatalommal szemben s azért nem is veszi fel a harcot. Beszéde folyamán a nép lelkesedése folyton nő s nem képes többé kitérni a nép szava ellen, enged a lelkesedésnek s polgári kötelességet vél teljesíteni, midőn a jelöltséget elfogadja. Jelzi, hogy az agrár-politikának híve s ehhez ért legjobban. Egyébiránt álláspontját programbeszédében részletesen ki fogja fejteni. Ezután a vendéglő folyosó-ablakából az udvaron egybegyűlt sokasághoz intézett egy rövid beszédet a fenti értelemben.

Már nyolc óra felé járt az idő, midőn a jelölt távozott kísérve a választók százaitól. S már ugyanekkor megszűntek a kortes-nóták is, melyek azóta végig hangzanak a városban s a melyeket mi is bemutatunk olvasóinknak.

Elázott a Zichy-zászló . . .

Dallam: Kossuth Lajos azt izente . . .

Elázott a Zichy-zászló,
Mellelte meg sok szavazó,
Eszem-izsom nem kell nekünk!
Manndorff báró a követünk!
Éljen báró Manndorff Géza!
Éljen a haza!

Gyalázatos, hitvány ember,
Ki az elvével is gschéftel,
Nem méltó a magyar névre,
Ki az elvét elcsérélte!
Éljen

gépet fogok magamnak vásárolni, mivel a régi már nehezen jár. Elhoztam a pénzt, odaadom és megtértem, a mit Gábor elvitt.

Előkereste zsebéből a pénzt. Egy régi kopott bőrtárcában volt, amit biztonság okáért betakarított zsebkendőjébe. A sok aprópénz majd hogy ki nem rezesztette a tárca oldalát.

— Leszámolom a pénzt.

— Jó; jó. Ez szép magától. De azt maga nem fogja tudni, hogy a sikkasztás hivatalból üldözendő cselekmény.

— Nem, azt nem tudtam, mi az kérem?

— Az azt jelenti, hogy Barnát becsukják, ha megkerül a pénz, ha nem.

Ar nka fehérebb lett a falnál, megdermedtek a pénzben turkáló ujjai s merően nézett a főnökre. A főnök nem bírta kiállani e szuró, szemrehányó tekintetet, félrefordult, de még akkor is érezte, hogy nézik.

— Becsukják? — hebegett a leány, — becsukják. Nagyságos ur kérem . . .

— Hiába.

Kopogtak. Egy hivatalnok jött be.

— Kérem a főnök urat egy szóra.

A főnök kiment s mikor visszatért, azt mondta a leánynak:

— Számolja le a harminc forintot s menjen haza. Barnát nem fogják becsukni.

— Nem csukják be, ő szabad, ő becsületes

Zászlót szállit Tögl Gyula,
Bakancsot meg Horváth Miksa,
Mind a ketten kőnczot lesnek,
Grótz Kájmánna együtt lesznek!
Éljen

Negyvennyolczas igaz magyar,
Elvével kudarcot nem vall,
Egyek voltunk, egyek leszünk,
Manndorff lesz a mi követünk!
Éljen

Felléptük . . .

Dallam: Jaj de magas . . .

Felléptük, felléptük, Manndorff bárót követnek,
Fejérvárról, Fejérvárról, Zichy Jenő elmeheit;
Elveinkért élünk-halunk mindnyájan,
Zászlónk mellett ki is tartunk szilárdan!

Ősi hitünk, ősi elvünk még független szent és ép,
A független szent eszünkéért Manndorff báró sikra lép.
Vezérünk lesz, katonái leszünk mi:
Talpra magyar, hazánk int, a haza hí:

Kossuth-Lajos, Kossuth Lajos, nyugodj csendes sírodban,
A te zászlód, magyar zászlód, hű vitéz kezében van;
Ki e zászlót meggyalázza, megveti,
Az hazáját igazán nem szereti.

Ma már a vörös dárdás lobogók is megjelenek a láthatáron báró Manndorff nevével s a vörös toll már uralja a helyzetet a Zichy-féle trikorolla szemben. Az ellenzék bizik a győzelem s nagy lelkesedéssel készül a nagy mérkőzésre.

Mint értesültünk, báró Manndorff vasárnap délután tartja meg programbeszédét a volt »Arany-Sas«-féle épület előtt. Az érdeklődés ez iránt városszerte nagy.

A *bódajki* kerületben három jelölt veszi fel a küzdelmet, Kovács Endre függetlenségi, Baross Károly kormánypárti és dr. *Kéll László* néppárti zászlóval meg a politikai harcba s emberi számítás szerint a győzelem minden kétséget kizárólag a néppárté lesz. Vasárnap délelőtt Baross tartotta meg Moórot programbeszédét csekély számú hallgatóság előtt. Annál nagyobb tömeg jött azonban össze délután a templom-téren, a hol a néppárt lelkes bajnoka fejtette ki programját óriási érdeklődés mellett. Szót adott nyiltan és őszintén antiszemita meggyőződésének s a zsidó liberális rendszert hatalmas indokolással vasvesszővel korbácsolta. A lelkes beszéd teljesen megfelelt a közönség várakozásának s a »napkeleti« polgártársak

ember marad? Belátják, hogy másképp nem tehetet és s'मित sem fognak róla mondani, fog kapni alkalmazást, kenyeret egy-e?

A soká visszafojtott sirás most tört ki elemi erővel belőle és sirt, sirt keservesen. Mikor aztán kiapadtak a könnyei, akkor elkezdett hálálkodni.

— És ezt a nagyságos főnök urnak köszönhetem. Köszönöm, köszönöm.

— Jó; jó, csak adja ide a pénzt.

Leolvasta az asztalra a harminc forintot. Kétszer is megolvasta, hátha hiányzik belőle, dehogyan hagyná megfizetni az egészet az utolsó krajcárig. Átadta a főnöknek, az ujra megszámolta és csak annyit mondott:

— Rendben van; mehet!

Aranka megragadta a főnök kezét és megcsókolta.

— Áldja meg érte az Isten!

Kiment a szobából s mikor leért az utcára, futni kezdett, futott Gáborhoz, akit megmentett.

A főnök ur pedig, mikor magára maradt, elővett egy iv. miszter papírost s ismert nagy betűs írással jelentette az igazgatóságnak, hogy a sikkasztott harminc forintot a sikkasztó egy hozzátartozója kifizette, azonban Barna Gábor a csatolt rendőri jelentés szerint a kedvese lakásán ma délelőtt fobélte magát.

Békassy Jenő.

ugyancsak hosszú orral távoztak a néppártiak közül. Persze néhány napkeleti gyermek iparkodott zavart csinálni, a jóindulatú figyelmeztetés azonban ezeket is megugrásra kényszerítette.

A rácalmási kerületben a néppárti zászlót Szentiványi Károly bodajki plebánus viszi győzelemre. Kivánta, követelte a kerület népe, hogy a néppárt állítson fel jelöltet s körül is veszik oly lelkesedéssel, oly szilárd meggyőződéssel, a minő még választásnál alig fordult elő. A jelölt útja e kerületben valósággal diadalut. Ismerik egyenes, fenkölt jellemét, tevékenységét, a nép érdekében kifejtett nagy munkásságát s mindehhez hozzájárul kitünő szónoki talentuma, a mely jeles tulajdonságok egyesítve méltán hivatottá teszik arra, hogy a törvényhozó testületben előkelő helyet vívjon ki magának. S hogy a nép jól ismeri a jelöltjét, mi nem igazolja inkább, mint az a rajongásig menő lelkesedés, a melylyel fogadták. Rácalmásnak valósággal ünnepe volt a mult vasárnap. Délelőtt 11 órakor a templomterre vonult az egész község, hogy meghallgassa a programmbeszédet. Pödör esperes plebánus lelkes szavai után Szentiványi lépett az emelvényre s kifejtette annak a pártnak az elveit, melynek Rácalmási község lakói oly lelkes hívei s összeforrott szónok és nép egy közös felkiáltásban: Éljen a néppárt!

Rác-Almásról Nagy-Perkátára utazott Szentiványi s itt miután Paczona rác-almásai földbirto- kos bevezető beszéde után Szentiványi átvette a szót, magával ragadta hallgatóit. Itt is kifejtette elveit s a hatás nem maradt el. A néppárt győzelme biztos!

A mint értesítenek bennünket, Bartók Lajost is fölléptették Ugron-párti programmal s egy- néhány községben tartott is már program- beszédet.

A vadlikerület Kossuth párti jelöltje dr. Eötvös Bálint most vasárnap tartotta program- beszédét Ettyeken minden eredmény nélkül; hogy mégis egy-két éljont kapott, azt pusztán annak köszönhetette, hogy néhány bicsei hívet magával hozta. A jelölt beszédében ad captandam benevolentiam azt is előhozta, hogy az ő nagyatyja még szintén csak olyan földműves volt, mint az ő hallgatói s csak később jutottak olyan állásba, minőben most van; persze azt elmulasztotta megmondani hogy atyja Tisza-Eszlár révén jutott vagyona- hoz. Általában hatás nélkül beszélt s fejtegeté- seiben csakis a néppártnak a progresszív adót — létminimumot — s 2 évi kařona idõt követelõ pontjait vallotta magának, de a fejtegetés itt is nagyon tökéletlen volt. Ettyeken a Kossuthpárt- nak most sem lesz több szavazatja, mint a mult vála- ztásnál, de azért Szűts Jenõ táborá is fogy, mert a lelkes polgárok csakis néppárti jelöltet óhajtanak, s ha még s többen Szűts Jenõre sza- vaznak, azért teszik, mivel két rosz között a kisebbik rosszat Szűts Jenõben vélik feltalálni. Ugyanilyen a helyzet Sósuton s Tárnokon is.

UJDONSÁGOK.

Tisztelettel kérjük lapunk olvasóit és elváraikat, hogy a megyében történõ képviselõ választási mozgalmakról minél részletesebb és minél gyakoribb tudósításokat küldjen szivesked- jenek, hogy olvasóközönségünket a megyében történõ összes mozgalmakról híven és pontosan értesíthessük.

— **A választások napja.** A város tövény- hatósági bizottsága ma d. e. 9 órakor *Fidh Pál* báró főispán elnökle mellett közgyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya Ő Felségének a kép- viselőház feloszlására, illetve az országgyűlés megnyitására vonatkozó legfelsőbb kéziratának publikálása volt. Miután elnök az ülést megnyi- totta, *Tóth István* felolvasta az alábbi királyi kéziratot:

MI ELSŐ FERENC JÓZSEF

ISTEN KEGYELMÉBŐL AUSZTRIAI CSÁSZÁR,
CSEHORSZÁG KIRÁLYA s. t. b.

és
MAGYARORSZÁG APOSTOLI KIRÁLYA.

Kedvelt híveink!

Uralkodói köteleminkhez tartozván az ország törvényeinek hű és pontos végrehajtása fölött őrködni:

Mint hogy az 1848. évi IV-ik t. c. 1. §-a az országgyűlést évenként Budapestre egybehívni ren- deli, és mint hogy számos függőben levő kérdés mielőbbi megoldását a nemzet erkölcsi és anyagi érdekei sürögösen követelik:

Magyar minisztertanácsunk előterjesztésére el- határoztuk, hogy az ország főrendeit és képviselőit a folyó év október hónapnak 24-ik napján megnyi- tandó országgyűlésre Budapest székesfővárosunkba egybehívjuk.

Minekfolytán Nektek ezennel komolyan meg- hagyjuk, hogy haladéktalanul megtegyétek mindazokat az intézkedéseket, a melyek a törvény értelmében szükségesek arra, hogy az 1874. évi XXXIII. és az 1899. évi XV. törvényekkel által rendelt módon és a fennálló törvények által meghatározott számban megválasztandó képviselők ezen az országgyűlésen megjelenhessenek és a törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megin- dulhasson.

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel ke- gyesen hajlandók maradtunk.

Kelt Budapest székesfővárosunkban, ezerkilenc- százegy év szeptember havának 9-ik napján.

Ferenc József s. k.

Szék Kálmán s. k.

A bizottság a királyi kéziratot hódolatteljes tisztelettel tudomásul veszi s utasítja a polgár- mestéit, hogy a központi választmányt 24 óra alatt összehívja s a választás határnapjára vonat- kozólag határozzon. A választások, miután a királyi jövő hó 24-ikére az országgyűlést egybe- hívta, jövő hó 2-től 11-ig ejtetnek meg.

— **Vármegyei közgyűlés.** A választásokra vonatkozó intézkedések szükségessé tették a vármegyei törvényhatósági bizottságnak is ren- kívül összehívását. Ma d. e. 10 órakor tartott meg e közgyűlés, melyen *Fidh Pál* báró főispán elnökölt. Az ülés megnyitása után a királyi kéz- irat itt is felolvastatván a további intézkedések megtétele a központi választmány hatáskörébe tartozik.

Már jeleztük, hogy *Czirák Béla* gróf, Fejérvármegye volt főispánja a törvényhatóság korábbi kérelmére olajba festett arcképét a vár- megye díszterme számára megküldte. A bizott- ság éljenzéssel veszi tudomásul az alispán jelen- tését s kimondja, hogy az adományért átiratilag mondassék köszönet. — Az igazolási választmány a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1902. évi jegyzékét bemutatja. A bizottság tudomásul veszi s kinyomatását elrendeli. — A választott biz- tagok fele kilép s azok helye választás után töltendő be. A választási határnap október hó 14-ére tűzetik ki s ez alkalommal a választási elnökök is megválasztottak. Tekintettel a válas- tásokra Huszár alispán indítványára az október 7-ikére kitűzött közgyűlés 21-ikén tartandó meg s erre a belügyminiszter engedélyét kéri a tör- vényhatóság.

A Szent György kórház alapszabályainak módosítását a belügyminiszter elrendelte olykép, hogy az ott alkalmazottak fizetése a szabályren- deltetbe fel ne vételessék, hanem külön határozatban

szabályoztassék. Az állandó választmány ily értelemű javaslatát a bizottság magáévá tette.

Bicske község képviselőtestületének az új községház építésére és 1500 kor. kölcsön fel- vételére vonatkozó határozatát a bizott-ág jóvá- hagyja. — Özv. Hunyady Jánosnének, kinek férje moóri járási irnok volt, a halálzási illet- mény kiutalványoztatott. — Soóskut község képviselőtestületének a róm. kath. egyház és egyháfi javadalmát képező ingatlanoknak a község tulajdonából az egyház tulajdonába történt be- jegyzése tárgyában hozott határozatát, a mennyi- ben a törvényes formák mellőztettek, a bizottság megsemmisíti. — Soóskut község képviselőtes- tülete a tanító fizetését 100 koronával emelte. A határozat jóváhagyoztatott. — Károlyi dr. Károlyi Gyula orvos nemesi oklevele kihirdtetett. — Miután végül az esküdtbíróshoz a 6 bizalmi férfiú megválasztott, a közgyűlés fél 11 órakor véget ért.

— **Zichy Ráfél gróf** ifju nejevel szül. Pal- lavicini Edina ögrófnővel holnap, szerdán érke- zik haza Fejér-Zichyfalvára, birtokára. A község lakói lelkes ovációkkal készülnék fogadni. Az ál- lomásos Zichyfalván Tóth Desző urad. kasznár fogja üdvözölni az ifju párt, a honnan 24 tagu bandérium kíséri őket a községbe, melynek ele- jén díszes diadalkapukat állítottak fel. A küldött- ségek fogadása után, holnap délután az uradalom legfestőbb helyén az ugynevezett Csetevölgyben népünnepély lesz, a melyen természetesen az egész község meg fog je'enni. A mint már he- tekkel ezélt megirtuk, az ifju pár a mézes hete- ket Zichy Jenő gróf biharmegyei gyönyörű bir- tokán, Magaslakon töltötte s onnan Budapesten keresztül érkezik Zichyfalvára.

— **Ünnepelt tüzoltó.** Az országos tüzoitõ- szövetség f. hó 16-án Budapesten ülést tartott s ez alkalommal lelkes ünneplés tárgya volt *Vida Pál* elnöki előadó, a székesfejérvári tüzoltó- szövetség alelnöke, ki most töltötte be tüzoltói szolgálatának 25-ik évét. Az orsz. szövetség ne- vében dr. Óváry Ferenc elnök üdvözölte őt me- leg szavakkal. Az ülésen tudomásul vették a fő- városban rendezett tisztai s a pozsonymegyei altisztai tanfolyamokról előterjesztett jelentést, egyben elhatározták, hogy a közigazgatási tanfo- lyamokon a tüzoltásnak szaktárgyként való tan- tításának mikéntjére nézve javaslatot terjesz- tek fel.

— **Névváltoztatás.** Deutsch Emil moóri ille- tőségű, budapesti lakos vezetéknevét belügymi- niszteri engedéllyel »Dunai«-ra változtatta.

— **A Fejérmegyei Tanítótestület** f. hó 25 és 26-án Bicskén, az új városház nagytermében tartja XXVII. évi közgyűlését hangversenyyel és táncmulatsággal egybekötve. A közgyűlés tárgy- sorozata: *Szeptember 25-én d. e. 10 órakor.* 1. Az Eötvös-alap helyi bizottságának ülése. 2. Közp. bizottsági ülés. 3. A bicskei iskolák meg- tekintése. *Szeptember 25-én d. u. 3 órakor.* 1. Elnöki megnyitó. 2. Elnöki jelentés az 1900/1. társ. évről. 3. Az 1900/1. társ. évi pénztár szá- madások bemutatása. 4. A pénztár megvizsgálá- sára kiküldött bizottság jelentése. 5. Az 1901/2. társ. évi költségeloirányzat bemutatása. 6. Jelen- tés a Mantz János-féle hagyatékról. 7. A közp. könyvtáros jelentése. 8. A bíráló bizottság jelen- tése. 9. Kivánatos volna-e a mindennapi iskolá- zás idejének meghosszabbítása, s ha igen, mely okból és mely előnyökkel járna az? című pályamunka előadása. *Szeptember 25-én este 8 óra- kor hangverseny és utána táncmulatság a nagy- vendéglő összes termeiben. Szeptember 26-án d. e. 9 órakor.* 1. Az új gondnoksági utasítás ismer- tetése. Előadó: Koocs Mayer Gyula úr (Rácke- resztur). 2. A gazdasági-ism: iskolákról. Előadja: Tóth F. ur. (Székesfejérvár). A pályamunkából levont tételeket lásd a mult társ évi értesítő 82 lapján. 3. A pszichologia a népiskolában. Előadja:

Velinszky Ferenc ur (Székesfejevárvár.) 4. A jövő évi közgyűlés idejének és helyének megállapítása. 5. Indítványok. (Az indítványok irásában előre bejelentendők.) *A hangverseny sorozata*: 1. Rákóczy Ouverture. Kéler Bélától. Előadják zongorán: Ádám Irma és Esső Margit urhölgyek. 2. Hymnus. Előadja a bicsei iparos dalkör. 3. Napszámások. Balogh Istvántól. Szaválja: Balogh István. 4. Faust. Opera kivonat. Előadják: Rácz Antal ur zongorán és Horváth Károly ur hegedűn. 5. Férjhez menjek? (Monológ.) Előadja: Pusztai Margit urhölgy. 6. Éji látogatás. (M. Iodrám.) Előadja: Molnár Lajosné urasszony, zongorán kíséri: Farkas Károlyné urasszony. 7. Népdalok. Előadja a bicsei iparos dalkör. 8. Ballet fantasie op. 100. Beriot-tól. Előadják: Farkas Károlyné urasszony és Vidofalvy Gyula ur zenetanár, operaházi tag, hegedűn. 9. Szózat. Előadja a bicsei iparos dalkör. Személyjegyzék 2 kor., Családjegyzék 5 kor. A mulatság jövedelme a Tanítók árva-alapja javára fordítatik, miért is a felülfizetéseket köszönettel fogadjuk és nyilvánosan nyugtatjuk. Azon kartszak, kik elszállásolásra igényt tartanak, forduljanak Szenté Pál urhoz, az elszállásoló bizottság elnökéhez, Bicskére. Kedvezményes vasúti jegyekért. Velinszky Ferenc főjegyzőnél lehet jelentkezni. (Székesfejevárvár, Öreg-utca 14. sz.)

— **Az ügyészség szives figyelmébe.** Már egy alkalommal felhívtuk az ügyészség figyelmét arra, hogy a »Székesfejevári Friss Újság« társadalmi lap s annak dacára politikai véleményt nyilvánít. Bánffy hirhert idejében az ilyen dolgok büntetlenül történhettek, ma azonban a jog, törvény és igazság jelszavával alig egyeztethető össze. Az ügyészség csak kötelességet teljesít, ha a jogtalanságnak utját vágja. Még várunk.

— **Választási epizódok.** Érdekes dolgok hirt hallatszák innen is onnan is. Már vasárnap vagy 40 zászlót visszaküldtek a Zichy-pártnak még pedig ilyerforma indokolással:

— Két napja künn lobog már a Zichy Jenő zászlaja a házamon és még egy csöpp bor nem ment le a torkomon. Ilyen pártra nem szavazok. Természetes, hogy ez a régi megszokott választási korrupciónak oly különös jelensége, a melyért a felelősség az előbbi választási rendszereket terheli.

Még több kárt tesz a kormánypártnak a »napkeleti« gyerekek arcátlansága. Ezek úgy beszélnek újságaikban, mintha Fejérvár népe legalább is jövevény volna s a Kárpátokon keresztül nyúl-bőrrel vonult volna be magyar hazánk rónáira. No hiszen a fejérvári néppel kezdjenek el így; hogy aztán ki fogja a röviddebet huzni, arról nem mi felelünk. A mint látszik, ezek az izék annyira beleragadták magukat már a kormánypárt győzelmébe, hogy már most kezdik rugdalni azokat, a kikről a jövőben a tulajdonképeni választás eredménye függ.

Azt is halljuk, hogy a Palota-városban egyesek letépték a Zichy-zászlókat. Mindenesetre elitélendő dolog, nagy foku éretlenségre vall s épenséggel nem illik azokhoz, a kik a »sz bad-ság« elveit hordják ajkaikon. Ezzel mindenesetre többet ártnak a maguk ügyének.

— **Virilisták névjegyzéke.** Tóth István főjegyző a városi virilisták névjegyzékének végleges megállapítása tárgyában az alábbi hirdetményt bocsátotta ki: Az 1902. évre összeállítandó több adófizetők (viriliek) névjegyzéke alap. képező adóhivatali kimutatás a helybeli magy. kir. adóhivatal által a városi hatósághoz betérjesztetvén, mielőtt az igazó választmány az összeállítás körüli munkáját megkezdené, ezen kimutatás 8 napon át a város jegyzői hivatalába (városház, I. emelet 7. ajtó) közzszemlére kitétetni rendeltetett. Ezen intézkedést az 1886. évi XXI. t.-cz. 25. §-a rendelkezéséhez képest oly felhívással hozom tudomására a kö önségnek, miszerint jelen névjegyzék az említett hivatalos helyiségben, szokott hivatalos órák alatt bármikor betekinthető s az ellene netán fennforgó észrevételek, vagy felszólamlások folyó évi szeptember 27-ig bezárolag a tanácsi iktató hivatalba lesznek beadandók.

— **Leletlen apa.** Három gyermek mostoha sorsát kellene leféstennünk, hogy egy apának lelketlenségéről hűen beszámoljunk. A kis Dvoracsek Anna (10 éves), Jóska (8 éves) és Marcsa

(4 éves) egymást kézen fogva bolyonganak a városban s éjjelenként egy-egy fa vagy káral árnyékában meghúzzák magukat. Ágyuk az anyaföld, párnájuk is az s a mi jut nekik a szeretetből, azt a könyörületes szívek könyöradományában ismerik. És a kis Jóska napfelkelte után megcsókolja testvérkéit, örömtől sugárik az arca, mert neki van hová mennie s örömmel megy — az iskolába. Nem várja onnan a mama gondos tekintete, a családi otthon terített asztala: anyja nincs s az apja szívéből kihalt a szeretet. A Fazekas-utca 1. számú ház szegényes szobájában pálinka gőz fertőzött levegőt, Dvoracsek József mázoló a lakója. Ha néha-néha haza vetődik, csak azért teszi, hogy kialudja magát. Nem érdeklődik gyermekei iránt s ha azok esekelő tekintettel apjukra vetik szemeket, veréssel elégti ki őket. Ma már a rendőrség vette pártfogásába az ártatlanokat s adja az Eg, hogy könyörület szívek segítségével megmentse őket az életnek.

— **Az utitárs szivesége.** Szedlák János lakatos-segéd tegnap Székesfejevárvár felé utazott. Útközben a kupében megismerkedett Farkas Gyula kollegájával s igen kedélyesen töltötték az időt s hamarosan jóbarátri érzelmekkel viseltettek egymás iránt. Martonvásáron Farkas rábeszélte kollegáját, hogy az utat Fejérvárig kocsin tegyék meg, a mi még is történt. Itt aztán a felső-királysori Hollóssy-féle vendéglőben szálltak meg, a honnan Szedlákot hamarosan kidobták részegsége miatt. Farkas látván a történetet Szedlákra rontott néhány társával s elvették 25 korona készpénzt. A rendőrség keresi a tetteseket.

— **Mennek a katonák haza felé.** A 12. sz. uhlanus ezred törzse f. hó 22-én Enyingről Székesfejevárra bevonul. A 16. sz. huszár-ezred egy utász szakasszal Szilás-Balhásról f. hó 24-én Seregélyesen, 25-én Martonvásáron át Budapestre vonul. Ugyanannak 2-ik divíziója Gyónkről jövet folyó hó 22-én Cecén pihen, 24-én Sárosdon át Baracsára, onnét 25-én Budapestre indul. A 4. sz. tüzérezred útegekkel folyó hó 23-án és 24-én Sárobgárdon, 25-én Nagy-Perkátán 26-án Ercsi-ben megállapodva Budapestre vonul. A 11. számú tüzérezred folyó hó 25-én Seregélyesen, 26-án Martonvásáron megállapodva Budapestre vonul. A 10. sz. tüzérezred folyó hó 24-én Duna-Adonyban, 25-én Érdén megállapodva Budapestre vonul. A 12. sz. tüzérezred f. hó 24-én Duna-Pentelén, 25-én Ercsi-ben megállapodva Budapestre vonul. A szekerészek folyó hó 25-én Duna-Pentelén, 26 és 27-én Duna-Adonyban, 28-án Éden megállapodva Budapestre vonulnak. A menetszükségletek biztosítása végett az alispán az érdekelt községek előjáróit értesítette.

— **Az ital hatása.** Hantosi Kiss Mihály Apáca-utca 26 szám alatti lakos vasárnap éjjel vásárról jött haza s mert erősen a bor hatása alatt állt, nem tartotta szükségesnek a lefekvést, tovább akart még inni. Fel is kereste özv.

Reichert Péterné Apáca-utca 30. szám alatti vendéglőjét, a hol épen zárni készültek. Reichertné látván Kiss ittás állapotát, de meg a zárásra való tekintettel is nem adott bort, a mi a n-gyhangú vendéget nagyon kihozta a sodrából s először az épen ott időző Lów Lambertet, majd Reichertné is szidalmazni kezdte, sőt midőn ismételt kérésére sem kapott bort, ököllel szorított kézzel szemközt vágta az asszonyt. Lów Lambert most már nem nézhette tétlenül az atyafi garázdalkodását, szép szerivel kilődította ellenfelét. Hogy Kissnek a feje hol borult vérbe, azt nem tudjuk, de hogy alaposan megnyíllott, az tény. Reichertné bűnvádi feljelentést tett a rendőrségnél a brutális ember ellen, a ki a bíróság előtt nyeri ei méltó büntetését.

Anyakönyvi statisztika

1901. évi szeptember hó 7-től szeptember hó 14-ig.

I. Születés.

Született: 10 fiu, 16 leány. Ezekből 10 törvényes fiu, 14 törvényes leány; 0 törvénytelen fiu, 1 törvénytelen leány. Halvaszületett 1 törvényes leány. Összesen: 26.

II. Halálozás.

Elhalt: 2 fi, 4 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiu, 0 leány 1, törvénytelen fiu, 0 leány 0; 5 éven felüli fi 2, nő 3. Összesen: 6. E szerint a születés a halálozást a fent jelzett idő alatt 20-al multa felül.

III. Házasságkötés.

A fent jelzett idő alatt 3 volt.

Elháltak: Grosseibl Jakab, róm. kath., városi szegényintézeti gondozott, 65 éves, kimerülés, Felsőkirálysor 7. sz. — Galambos János, róm. kath., földm. napsz., 34 éves, tüdővész, Zámoly-utca 52. sz. — Horváth Imre és neje Nagy Katalin halvaszületett leánya, börgyári dülő. — Özv. Holly Istvánné, szül. magyarbéli Jankó Juliánna, róm. kath., háztulajdonos, 59 éves, agyszélelhűdés, Távirdu-utca 1 sz. — Özv. Nyikos Györgyné, szül. Kőszeghy Katalin, róm. kath. földm. napsz., 69 éves, hashartyagyulladás, Szent-György körház. — Özv. Töke Mihályné, szül. Pálkink Horváth Borbála, róm. kath., járadékos, 74 éves, kizárt-sérv, Öreg-utca 30. sz.

IV. Kihirdetés.

Knieszner Ágost Gyula kir. pénzügyigazgató-sági iroda-tiszt és Csekő Jolán (Székesfejevárvár). — Dr. Balassa Imre Lajos, megyei aljegyző és Kaltenecker Mária, (Székesfejevárvár). — Haraszti István, urod. gépész (Várpalota, Veszprém-megye) és Dudás Mária szakácsnő, (Székesfejevárvár). — Gass Ferenc gyári munkás (Székesfejevárvár) és Veiszperger Terézia, (Peremarton, Veszprém-megye). — Kapinay András kőmives-pallér (Székesfejevárvár) és Haán Jozefa (Budapest). — Sátor István kocsi (Székesfejevárvár) és Horváth Terézia (Aba, Fejérmegye).

TÖGL és SZLANYINKA

(SZENT-IMRE ÉS ISKOLA-UTCA SAROK)

Nagy választék őszi és téli idényre szövetekben.

Készít férfi öltönyöket, papi és katonai ruhákat pontos kiszolgálás és jutányos árak mellett.

Képviselő-választási ZÁSZLÓK ÉS JELVÉNYEK rendkívül olcsó árakon Knazovitzky Bélánál Székesfejevárott, Nádor-utca.

Nyomatott Számmer Imre könyvnyomdai intézetében, Székesfejevárott.